

ἀρχόντες ἢ οἱ διάδοχοι αὐτῶν ἀθετοῦσιν εὐλόγως καὶ δικαίως δι' ἄλλων ἐναντιῶν νόμων καὶ διαταγμάτων· Τοῦτο συνέβη ἐνίοτε καὶ κατὰ τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικρατείαν. Ἀλλὰ τι ἐκ τούτου, ὡς προείπαμεν; Μάγερ ἀναιρῶσιν αἱ πράξεις αὗται τὸ ζητούμενον αὐτοδικαίον; Ἀναμφιβόλως ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἀρκετὴν σύνεσιν καὶ φιλαδικαιοσύνην πάντοτε, ὥστε νὰ μὴ ἀδικήσῃ καὶ λυπήσῃ πώποτε τοὺς Ὁρθόδοξους αὐτῆς ὑπηκόους, τοῖς νομίμοις καὶ γνησίοις τῶν ἁγίων τόπων φύλακας πρὸς χάριν ἀπαράδεκτον, σκανδαλώδη, ἔστω καὶ προσωρινήν, τῶν ὀλίγων Παπιστῶν, οἵτινες ἄλλο δὲν ἔλαθον, εἰμὴ τὸ κινεῖν καὶ μετακινεῖν καὶ συνταρατεῖν τὰ καθεστῶτα δίκαια παντός τόπου ἐνεκα νέων ἄλλων καὶ μεγίστων σκανδάλων τῆς φανατικῆς τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ῥώμης κησμοκρατορίας, καὶ διὰ σκοποὺς ὕλικούς, ἐπιζημίους, προσέληπτικούς τῆς ἐπικρατείας ταύτης.

Ἐλπίζομεν δὲ καὶ ὅτι ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ δὲν θέλει ἀμελήσει ἐν τούτῳ, ἵνα διαταξῇ τὴν ἀρίστην σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἁγίου Τάφου πρὸς γνήσιν τοῦ Γένους καὶ δικαίωσιν τῆς κατοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων Γραικῶν ἐν παντὶ καιρῷ, τόπῳ καὶ κριτηρίῳ. Ἡ συγγραφή αὕτη πρέπει νὰ σταλῇ δωρεὰν παρὰ τοῦ Πατριαρχείου εἰς ὅλας τὰς Μητροπόλεις, τὰς Ἐπισκοπὰς, τὰς Βιβλιοθήκας τῶν Σχολείων καὶ τὰς Δημογεροντίας τοῦ γένους. Νὰ γίνῃ δὲ καὶ μεταφράσις αὐτῆς Ἀστικῇ ἢ Γαλλικῇ, ἵνα μάθωσι τὸ περιεχόμενον καὶ οἱ ἄλλογενεῖς, ὅσοι ἀγνοοῦσι τὴν ἡμετέραν διάλεκτον.

Πρὸ πολλοῦ ὑπάρχει γνώμη τις ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκδίδεται ἀπὸ ἐκεῖ διαπάνῃ καὶ προστασίᾳ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας περιοδική τις συγγραφή ἐκκλησιαστικο—φιλολογικὴ, περιέχουσα πληροφориᾶς, γνώμας καὶ διατριβὰς τῶν σοφωτέρων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συγγραφέων τοῦ ἔθνους περὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ φιλολογικῶν ἀντικειμένων, καὶ διαδομένη ὁμοίως εἰς τὰς κατὰ τόπους ἐπισκοπὰς καὶ βιβλιοθήκας τῶν Σχολείων, καὶ ὅπου ἄλλαχού διὰ τὴν ἐντεῦθεν μεγάλην ἐθνικὴν ὠφέλειαν. Ἄν ὑπῆρχε τοιαύτη συγγραφή, βέβαια καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶχεν ὀλιγοτέρους πειρασμούς παρὰ τῶν ἑτεροδόξων καὶ ἡ φιλολογία μας ὅπως οὖν συνεπρώδευεν ἐκεῖθεν μετὰ τῆς ἀναγκαίας ἐκκλησιαστικῆς μαθήσεως, συνδυσζομένη καὶ ἀμοιβαίως βοηθούμενη. Καίρὸς εἶναι λοιπὸν νὰ ἐνεργήσωσι καὶ τὸ καλὸν τοῦτο, συμπρίκτοντες μετὰ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, οἱ εὐσεβεῖς καὶ φιλόμοιοι τῶν Βυζαντιῶν, εὐρίσκοντες τὸν ἀριστον τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως ἀρχισυντάκτην καὶ Διευθυντήν. Νομίζομεν δὲ, ὅτι ἂν διέτριβεν ἐν Βυζαντίῳ ὁ παλαιὸς τῆς Σμύρνης διδάσκαλος κύριος Κ. Οἰκονόμος ἦτον ὁ καταλλήλτερος πάντων διὰ τὴν τοιαύτην συγγραφήν.

Συμφέρι προσέτι διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἐπὶ τοῦ

Ἁγίου Τάφου καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων τόπων ἀντιποήσεων καὶ προσηλυτικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἑτεροδόξων νὰ ᾔται ὅσον τὸ δυνατόν φωτισμένος καὶ πλειότερος ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ τοῖς περιχώροις λαὸς τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται διὰ χρόνου ἐκ τακτικῆς καὶ στερεᾶς συστάσεως ἐνὸς φιλολογικοῦ Σχολείου περιέχοντος πλουσίαν Βιβλιοθήκην καὶ προικισμένον καλῶς, ἵνα ἔγῃ ἀξιότιμος διδάσκαλος, ἐν οἷς καὶ Ἱεροκῆρυκα, διδάσκοντα τὸ θεολογικὸν μάθημα. Ἐπὶ Παρθενωγῶν τῶν κορασίων, ἀναγκαιοτάτον διὰ τὴν μάθησιν καὶ διάδοσιν τῆς γλώσσης, μετ' σου ἰσχυροῦ εἰς τὴν συντήρησιν τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ δὲ Ἱεροκῆρυξ πρέπει νὰ διδάσκῃ πᾶσαν Κυριακὴν τοῦλάχιστον. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὀφείλει πρὸ πάντων νὰ φροντίζῃ ὁ κατὰ καιρὸν μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων συμπραττούσης καὶ τῆς Μεγαλῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν χρεῖαν. Ι. Γ. Α.

Υ. Γ. Ὁ νῦν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων φημίζεται ἀγαθός, φιλόμοσος καὶ ζηλωτὴς τῶν καθήκοντων τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θέσεως. Διὰ συνδρομῆς αὐτοῦ ἐπαιδευθήσαν διάφοροι νέοι, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐν Σμύρῃ ἀξιοτίμος διδάσκαλος Θωμᾶς Τιμκχένης ἐκ Βιβυνίας καὶ ἄλλοι. Φροντίζει τοῦ αὐτοῦ σεβασμιωτάτου Πατριαρχοῦ ὑπάρχουσιν ἐν Ἱεροσολύμοις ὅτε Ἱεροκῆρυξ καὶ διδάσκαλος Δυνάστης καὶ ὁ ἱατρὸς Ποθητός, καὶ τὰ νεοσύστατα σχολεῖα, περὶ ὧν ἐν ἄλλοις. Ἀναμφιβόλως διὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ προαίρεσιν πρὸς τὸ εὐεργετῆν ὁ ἀξιόλογος οὗτος Ποιμενάρχης, ἐὰν ζήσῃ πολλὰ ἔτη, θέλει τιμῆσαι πολὺ πλέον τὴν ἐκκλησίαν, συγκαταριθμούμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν νεωτέρων Πατριαρχῶν τῆς Ἀγίας πόλεως. Ι. Γ. Α.

ΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κατοπτρισμὸν ὀνομάζουσιν οἱ φυσικοὶ τὴν τῶν σωμάτων ἀντανάκλασιν, χωρὶς τῆς βοηθείας τοῦ κατόπτρου.

Εἰς τὰς ἀμμώδεις πεδιάδας τῆς κάτω Αἰγύπτου καταπλημμυριζόμενας ὑπὸ τοῦ Νείλου, παρατηροῦνται πολλάκις δένδρα, οἰκίαι καὶ χωρία ὀλόκληρά, χωρὶς μὲν νὰ ὑπάρχωσιν αὐτοῦ πραγματικῶς φαίνονται δὲ δι' ἀντανάκλασιν κατοπτρικῆς. Ὅτε τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα εὐρίσκοντο ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ἔπесαν εἰς μεγάλην τοιαύτην ἀπάτην. ἔβλεπον μακρόθεν ἐπὶ τῶν κατακεχυμένων ἐκείνῃ πεδιάδῃ οἰκίας ἀνεστραμμένας, δένδρα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ νομίζοντες αὐτὰ πραγματικὰ ἔτρεχον πρὸς αὐτὰ, τὰ ὅποια ὅμως ὁλονὲν ἀπέμακρύνοντο καθόσον ἐκείνοι ἐπλησίαζον τὴν ἀπάτην τοῦ φαινομένου τούτου ἐξήγησαν οἱ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην παρακολουθοῦντες ἐπιστήμονες.

Ἐκ τοιούτης κίτις ἀπατώνονται ναῦται Σ. Ἑκοὶ ἐ-

ζήτουν ἐπὶ πολὺν χρόνον νῆσον τινα μαγικὴν, ἥτις ἐνεφαίνετο κατὰ καιροὺς μεταξὺ τῶν νήσων Aneadn καὶ Vpiland καὶ πάλιν ἠφανίζετο.

—Τῷ 1835, Σεπ. 20 οἱ κάτοικοι τῶν παιδιᾶδων τῆς Αὐγαῆ ἐν Ἀγγλίᾳ παρετήρησαν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἀκόλουθον περίεργον καὶ παράδοξον φαινόμενον. Περί τὰς 5 ὥρας Μ. Μ. παρετήρησαν ἐπὶ τοῦ νεφελώδους οὐρανοῦ πολυάριθμον Ἰπτεῶν σῶμα, ξιφῆων καὶ ἐν στολῇ ὁμοία οἱ ὅποιοι ἔκαμον διαφόρους θραυτικὰς ἐλίξεις, βαδίζοντες κατὰ στοίχους ἀνὰ πέντε, καὶ μετασχηματισθέντες ἔπειτα εἰς δύο κατὰ στοίχον ζυγούς.

—Περιηγηταὶ ἐπιστήμονες διηγούνται πολλὰ ταῦτα φαινόμενα· αὐτῶν τις ἐν τῇ κορυφῇ τῶν Πιρηνίων εὐρισκόμενος παρετήρησεν, ὅτι ἡ σκιά αὐτοῦ καὶ τῶν δύο ἀκολουθῶν του ἀπεικονίσθησαν ἐπὶ νέφους εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτῶν κειμένου ἀπόστασιν τοσοῦτον δι' ἀκριβέως καὶ ἀκριβῶς, ὥστε ἐνόμιζον, ὅτι οἱ αὐτοὶ εὐρίσκοντο ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ εἰς δύο διαφόρους θέσεις. Παραδόξως δὲ πῶς τὰ ἀπεικονίσματα ταῦτα περιηχλοῦντο ὑπὸ τινος κύκλου φωτεινοῦ ζωηροτάτων καὶ λαμπρῶν χρωμάτων. Τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο ἐκάλεσαν ἀποθέωσιν τῶν Περιηγητῶν.

Τὴν 29 Μαρτίου τοῦ 1629 παρετήρησαν οἱ κάτοικοι τῆς Ρώμης πέντε Ἡλίους, καὶ ἐν Βαυαρίᾳ τὴν 12 Μαΐου τοῦ 1837 παρεστάθη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ πολλὰς ὥρας διαρκέσαν ὥρατον καὶ σπάνιον φαινόμενον· διότι συνεχρῶνως ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ στερέωμα πολλοὶ Ἡλιοι.

Τὰ φαινόμενα ταῦτα προέχονται ἐκ τῆς ἀναγκαλάσεως, ὡς βεβαιοῦσιν οἱ φυσιολόγοι. Θ. Τ.

ΣΜΥΡΝΑΙΕΣ.

Περίελθε τὰς συνοικίας τῶν ἐν Σμύρῃ Γραικῶν, ἐπισκέψου τὰς οἰκίας αὐτῶν, μάλιστα τῶν τῆς μεσαιᾶς καὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὑπαγε εἰς τοὺς περιπάτους, τὰ γωρία, τὰς πανηγυρεῖς· θέλεις παρατηρήσαι πρὸς τοὺς ἄλλους πολλὰς ὥπως καὶ λογίας, σεμνάς, ὠραίας ἢ εὐειδεῖς καὶ ἐλυστικὰς καὶ ευκόσμους κόμρας, μικρὰς καὶ μεγάλας ἡλικίας, διαμενοῦσας ἀγάμους. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσης τὰ αἷτια τῆς λυπηρᾶς ταύτης ἀγορίας, ἐξ ἧς ζημιόνηται πολὺ καὶ βλάπτεται μεγάλως ἡ ἀξιώλογος τῶν Σμυρναίων κοινότης, εὐρίσκει πρὸς τοῦ κυριώτερον τὰ εφεξῆς.

1. Πολυτέλειαν ἀσύμμετρον. Αἱ Σμυρναῖδες ἔχουσι πολλὰ προτερήματα περὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ συζυγίαν εἶναι καθήκον. εὐτακτοί, φίλοι, φίλα νῆδροι, περιποιητικοί, φιλότιμοι. Αἱ πλείστα ὅμως κατὰ δυστυχίαν ὑπεραγαπῶσαι τὸν καλλωπισμὸν τοῦ ἰδίου σώματος καὶ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέχνων, καὶ τὴν ἡδυπαθειαν τῆς τραπέζης, τῶν συναναστροφῶν, ἐξοκέλλουσιν οὕτως εἰς πολυτέλειαν ἀσύμμετρον καὶ ἄλλα ἐνίοτε κακὰ, ἐξ ὧν

τρεράττονται καὶ δυστοχοῦσιν αἱ οἰκογένειαι, ἐμποδιζόμεναι καὶ τῶν γάμων.

2. Ὁ ὑπέριμετρος προικισμὸς. Πολλοὶ ἄνδρες ἐπίεγαμοὶ καὶ τοὶ ἔχοντες ἔργον σταθερὸν καὶ καλὴν ὑγίαν καὶ κατάστασιν ἀποχρῶσιν, ἵνα θρέψωσιν οἰκογένειαν, ζητοῦσι μεγάλας προίκας, ἵνα δαπανῶσι πλείοτε· ῥα μετὰ τὸν γάμον, ἀναβάλλοντες αὐτὸν ἀνοήτως διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ματαίας ἐπιδείξεως τῶν περιττῶν πραγμάτων καὶ λησμονῶντες, ὅτι ὁ συνετός καὶ ἄξιός ἀνὴρ νυμφεύεται γυναῖκα καὶ ὄχι προίκαν, καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ το πλείστον ἡ ἀπεικὸς γυνὴ σώζει καὶ αὐξάνει τὸν οἶκον, οὐτὰ μᾶλλον φιλάνδρος, φιλοικὸς καὶ φιλότεκνος.

3. Ἡ ἀλόγιστος φιλοπατρία τῶν Σμυρναίων. Αἱ νύμφαι τῆς Σμύρνης δέχονται προθύμως γαμβροὺς ξένους, ἔστω καὶ μὴ πλουσίους ἢ ὠραίους, ἐὰν μόνον ἦναι ἄνθρωποι εὐπολῆκτοι ὥπως καὶ ἄξιον καὶ ὠφελίαν, ὑποσχόμενοι καὶ νὰ κατασταθῶσιν ἐν Σμύρῃ, ὡς σταθεροὶ κάτοικοι, ἐπειδὴ αἱ Σμυρναῖδες ἀγαπῶσι τὴν Σμύρνην καὶ ὄχι ἄλλον τόπον τῆς Ἰωνίας, ἢ τῆς λοιπῆς Μικρασίας, μὴ ἐνθυμούμεναι τὴν κοινὴν παρομιάν τὴν λέγουσαν, ὅ ἐν φυλακῇ γεννηθεὶς τὴν φυλακὴν ἀναζητεῖ, καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνὶς δὲν ἔχει πατρίδα μόνον τὴν Σμύρνην, ἀλλὰ καὶ τὴν Πέργαμον, φερειπὲν, καὶ τὴν Προῦσαν καὶ τὴν Ἀττάλειαν καὶ τὴν Ἄγκυραν καὶ τὴν Καισάρειαν καὶ Ταρσὸν καὶ Κύπρον καὶ οὕτως ἄλλους τόπους τῶν ὁμογενῶν.

4. Ἡ νέκρωσις τῆς ἐν Σμύρῃ ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας καὶ ἄλλα παρελθόντα κακὰ. Ἡ μεγάλου πόλις Σμύρνη ἔχει πάντοτε πολλὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν, ἀλλ' ἡ πτώχευσις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐξανομένη καὶ οἱ ἐμπόρημοι καὶ ἡ πρόσδος τῆς ἐυρωπαϊκῆς βιομηχανίας ὀλιγόστευσαν ἐπαισθητῶς τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς πόρους τῆς Σμύρνης. Οὕτως ἢ ἄλλως ὅμως ἡ Σμύρνη ἔχει πάντοτε πολλὴν ἐμπορίαν καὶ βιομηχανίαν, ὡς οὐσα τὸ κυριώτερον τῆς Μικρασίας ἐμπορεῖον πρὸς τὴν Εὐρώπην. Καὶ εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ Σμύρνη ἔχει σήμερον περισσότερον λαὸν χριστιανικόν, παρ' ὅσον εἶχε πρὸ 30 - 40 ἐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ καρμὶα ἐπιδημικὴ ἢ ἐνδημικὴ νόσος δὲν ζημιώνει τόσοις τοὺς λαούς, ὅσον ἡ ἀγορία, εἶναι χρεῖα, ὡ φίλοι Σμυρναῖται, καὶ χρεῖα κατεπεύγουσα, νὰ σκεφθῶμεν ἐμβριθῶς καὶ συντόμως περὶ τῆς δυνατῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ μεγάλου κακοῦ. Προτείνομεν λοιπόν.

1. Ἐπειδὴ αἱ Σμυρναῖδες, γρομμητιζόμεναι τώρα ὀλίγον κατ' εὐτυχίαν, δύνανται νὰ διακρίνωσι τὸ καλὸν ἀπὸ τοῦ κακοῦ, συμφέρει νὰ μὴ λησμονῶνται ποτὲ τὰ τρία ταῦτα ῥητὰ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων. Τὸ δὲ ὀλίγον γινόμενον μᾶτην διὰ πολλῶν. Δαπανώμενος ἐφ' ᾧ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἐστὶν ἐφ' ᾧ δεῖ. Ἐλοῦ βίον τὸν ἀριστοῖ, ἢ δὲν δὲ αὐτὸν ἢ συνήθεια ποιήσει. Ἡ πολυτέλεια ἐράσμιαι κυρίαι, βλάπτει πολὺ ὄχι μόνον τὸ πουργίον καὶ τὴν τύχην τοῦ οἴκου, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ νοσὸς καὶ τοῦ σώματος καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν χρηστὴν τῶν τέκνων ἀνατροφὴν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν κοινότητα, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ πολυτέλεια. Ἐπομένως αὐτὴ σὰς ἀσχημίζει καὶ σὰς ζημιώνει πολὺ. Ἀγαπήσατε λοιπὸν ἀντὶ τῆς πολυτελείας τὴν ὀλιγόρκειαν, τὴν οἰκονομίαν, τὴν λιτύτητα, τὴν σωφροσύνην κατὰ τὰς παραγγελίας